

tion ved Molerne, er aldeles umuligt. — Jeg er derfor meget ked af, kan jeg godt sige, at Mindretallet har stillet sit Ændringsforslag om at udstemme Bevillingen til Høfderne. Sker det, at det Ændringsforslag, der er stillet med Hensyn til Høfderne, skulde blive vedtaget og dermed Bevillingen til dem forkastet, kan det, saa vidt jeg kan se, have umaadelig store og ubehagelige Følger for Fiskerne. Hvad Følger det ellers kan have paa anden Maade, skal jeg senere komme til; her er der kun Tale om Fiskerne paa Vestkysten. Bevillingen sigter jo til at sikre den sydlige Spids af den nordre Tange, det eneste Sted i hele Anlægget deroppe, hvor der endnu ikke er Høfder. Hvis den her foreslaaede Bevilling ikke bliver vedtagen, frygter jeg for, at den sydlige Spids af Tangen omdannes, ja maaske helt forsvinder, saa at Redningsdamperne ikke kunne have Station der i Kanalen, og kunne de ikke have Station, kunne de ikke have et fast Opholdssted, saa kunne de umuligt virke. Det samme Resultat vilde man komme til, hvis det Ønske blev opfyldt, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) antydede i sit Foredrag, at Kanalen bliver lukket. Begge Dele ville have den samme Virkning, nemlig at Redningsdamperen „Vestkysten“ umuligt kan være der, men maa forsvinde. Følgen deraf vil blive, at Kystfiskernes Fangst vil formindskes i en meget betydelig Grad; derimod vil Tabet af Menneskeliv ganske sikkert vokse i meget betydelig Grad. Nu føler jeg mig overbevist om, ja, jeg ved det bestemt, at de to ærede Medlemmer, som have stillet dette Forslag, nære en meget varm Interesse for Fiskernes Sag. Mit Vidnesbyrd derom kan jeg støtte paa de Udtalelser, det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) kom med forleden Dag, at nok boede han fjernt fra de paa-gældende Steder, men naar han foreslog at nægte Bevillingen, var det ikke af Smaalighedshensyn, thi han nærede den allervarmeste Interesse for Befolkningen deroppe, han havde været deroppe sidste Sommer, og han kunde se, at det var uholdbart, som det var. Jeg vil gerne henstille til det ærede Medlem — det kan formodentlig ikke lade sig gøre nu inden Afstemningen — at han tager derop igen inden 3die Behandling og spørger Fiskerne langs Kysten, hvad de sætte størst Pris paa af det Lovgivningsmagten i de senere Aar har gjort for at ophjælpe Fiskeriet; han vil ganske sikkert fra alle som en faa det

Svar: Det er Redningsdamperen „Vestkysten“, vi sætte størst Pris paa, det er den, der gør os størst Nytte, og derfor maa I endelig indrette det saaledes, at vi kunne beholde den i Fremtiden. Jeg er sikker paa, at naar han da kom tilbage, vilde han ikke stemme Forslaget ned, inden han samtidig kom med Forslag til en ny Havn andetsteds, saa at Damperen kunde blive ved at gøre sin Nytte. Den samme Forestilling har jeg om det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds. Naar han forleden antydede, at han ønskede Kanalen lukket, er jeg overbevist om, at han har den varmeste Interesse for Fiskerne paa Vestkysten. Han sluttede sit Foredrag ved denne Sags 1ste Behandling med de Ord, at han vilde haabe, at det Udvalg, der blev nedsat, vilde komme til et Resultat, der i hvert Tilfælde bunde i at tilfredsstille Fiskerne. Og jeg tvivler slet ikke om, at det var hans Alvor, jeg ved, han har varm Interesse for Fiskerne. Men er det hans ramme Alvor, føler jeg mig aldeles overbevist om, at han vilde blive skuffet, hvis hans Ændringsforslag her blev vedtaget, og jeg kunde være fristet til at sige, at alene for de to ærede Medlemmers Skyld vilde det være ønskeligt, om dette Ændringsforslag blev stemt ud her. Men ogsaa af andre Grunde ønsker jeg, at disse Ændringsforslag kunde blive udstemte. Bliver den Bevilling, der her er foreslaaet af den højtærede Minister, nægtet, ser jeg ikke rettere, end at det kan drage meget skæbnesvangre Følger efter sig. Og her er jeg i det glædelige Tilfælde at være enig med det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds. Han udtalte forleden Dag, at i Stormflod gik Vandet igennem Kanalen og over den nordre Tange, og han paaviste, at de to Tilfælde, hvor vi have haft Stormflod af nogen virkelig Betydning, nemlig den 6. December 1895 og sidstleden mellem den 25. og 26. December, er Vandet begge Gange gaaet over den nordre Tange, det Stykke Tange, der endnu ikke er beskyttet ved Høfder, og det har medført store Opsvulmninger i Limfjorden. Derved ere mange Tdr. Land, store Arealer, til Dels blevne ødelagte, for ikke at tale om, at de Byer, som ligge i den vestlige Del af Fjorden, have lidt meget stor Skade. Jeg skal kun anføre, hvad der endnu er i frisk Minde, at i 1895 sejlede Byens Borgere i Nykøbing paa Mors omkring til hinanden i Baade op og ned ad Gaderne, og at det har draget store Følger efter sig, er noget, enhver kan forstaa. Men naar vi ere enige